

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Christian 3.s danske Bibel

SI 73

[482]

LXXIII. Assaphs Psalme.

ISrael haffuer end nu Gud til trøst / huo som ekon haffuer it rent hierte.

Jeg haffde noget nær snub let met mine føder / oc min gong haffde nogit nær hengledet.

Thi det gjorde mig ont om dem som tale Staalte ord / der ieg saa / at det icke gick de Wgudelige saa vel.

Thi de ere i ingen Dødzens fare / men de staa fast som it Palatz.

De ere icke i wlycke som andet Folck / Oc de bliffue icke plagede som andre Menniske.

Der faare skal deris tradzen vere kaastelig ting / oc deris Fortredelighed skal kaldis vel giort.

Deris Person heffuer sig op som en fed bug / de gøre huad de ekon tencke.

De forringe alting / oc tale ilde der om oc tale oc bespaatte paa det høyste.

Huad de tale / det skal vere talet som det komme ned aff Himmelen / och huad de sige det maa gelde paa Jorden.

Thi vender det menige Folck sig til dem / oc løbe til dem ved hobe / som Vand.

Oc sig / huad skulde Gud spørre effter dem / huad skulde den Høyste acte dem?
See / det ere de Wgudelige / de ere lycksalige i Verden / oc bliffue Rige.
Skal det da vere forgeffuis / at mit Hierte leffuer wstraffeligt / oc ieg toer mine
Hender i wskyldighed?
Oc ieg er plagit daglige / oc min straff er huer morgen der?
Jeg haffde oc nogit nær saa sagt / som de / Men see / der met haffde ieg fordømt
alle dine Børn / som nogen tid haffue veret
Jeg tenckte der paa / at ieg kunde det begribe / men det vaar mig for suart.
Jndtil at ieg gick ind i Gudz Helligdom / oc gaff act paa deris ende.
Men du setter dem paa det slebrede / oc støder dem ned i grunden.
Hui bliffue de saa snart til inted / de vndergaa / oc faa en ende met forferdelse.
Lige som en Drøm / naar en opuogner / Saa gør du HERRE deris Billede
foracteligt i Staden.
Men det gør mig ont i Hiertet / oc stinger mig i mine Nyre.
At ieg maa vere som en Daare / oc inted vide / och maa vere som it Diur faar dig.
Jeg bliffuer alligeuel stedze hoss dig / Thi du opholder mig hoss min høyre
Haand.
Du leder mig effter dit Raad / och anammer mig paa det siste met ære.
Naar ieg ekon haffuer dig / da skøder ieg inted effter Himmel oc Jord.
Der som end mit Liff och Siæl vansmectis / Saa est du dog Gud altid mit hiertis
Trøst / oc min Del.
Thi see / de som vige fra dig / skulle omkomme / du ødelegger alle dem som gøre
hoer mod dig.
~~483~~ det er min Glæde / at ieg holder mig til Gud / och setter min tillid paa |
HERREN HERREN / At ieg kand forkynde alle dine Gerninger.

